

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

13. helmikuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 046/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 046/02 Asia C-492/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 29.9.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgia*) – *Essent Belgium NV v. Vlaams Gewest ja Inter-Energa ym.* (Ennakkoratkaisupyyntö — Alueelliset säädökset, joissa säädetään uusiutuviesta energialähteistä tuotetun sähkön maksuttomasta jakelusta asianomaisella alueella sijaitseviin verkkoihin — Erottelu vihreän sähkön alkuperän mukaan — EY 28 ja EY 30 artikla — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2001/77/EY — 3 ja 4 artikla — Vihreän energian tuotannon kansalliset tukijärjestelmät — Direktiivi 2003/54/EY — 3 ja 20 artikla — Direktiivi 96/92/EY — 3 ja 16 artikla — Sähkön sisämarkkinat — Pääsy jakeluverkkoihin syrjimättömin tariffiehdoin — Julkisen palvelun velvoitteet — Suhteellisuusperiaatteen vastaisuus) 2

2017/C 046/03 Asia C-171/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt *Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat*) – *Connexion Taxi Services BV v. Alankomaiden valtio, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV ja Zorgvervoercentrale Nederland BV* (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset palveluhankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — 45 artiklan 2 kohta — Ehdokkaan tai tarjoajan henkilökohtainen asema — Vapaaehtoiset poissulkemisperusteet — Ammattitoiminnassa tehty vakava virhe — Kansallinen lainsäädäntö, joka edellyttää tapauskohtaista arviointia suhteellisuusperiaatetta soveltaen — Hankintaviranomaisten päätökset — Direktiivi 89/665/ETY — TuomioistuINVALVONTA) 3

2017/C 046/04	Asia C-238/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt tribunal administratif – Luxemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga ja André Angelo Linares Verruga v. Ministre de l’Enseignement supérieur et de la Recherche (Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Yhdenvertainen kohtelu — Sosiaaliset edut — Asetus (EU) N:o 492/2011 — 7 artiklan 2 kohta — Korkeakouluopintoihin myönnettävä valtion tuki — Edellytys, jonka mukaan asianomaisen jäsenvaltion ulkopuolella asuvien opiskelijoiden on oltava sellaisten työntekijöiden lapsia, jotka ovat työskennelleet palkattuina työntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina kyseisessä jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti vähintään viiden vuoden ajan — Välillinen syrjintä — Perustelut — Tavoite, jolla pyritään lisäämään korkeakoulututkinnon suorittaneiden osuutta maassa asuvista henkilöistä — Asianmukaisuus — Oikeasuhteisuus)	4
2017/C 046/05	Asia C-256/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vrhovno sodišče – Slovenia) – Drago Nemec v. Slovenian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2000/35/EY — Maksuviivästysten torjuminen — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Liiketoimi, joka on toteutettu ennen kuin Slovenian tasavalta liittyi Euroopan unioniin — Soveltamisala — Käsite ”kaupallinen toimi” — Käsite ”yritys” — Viivästyskoron enimmäismäärä) . . .	4
2017/C 046/06	Asia C-378/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Commissione tributaria regionale di Roma – Italia) – Mercedes Benz Italia SpA v. Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 77/388/EY — 17 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan d alakohta — Soveltamisala — Vähennyksen suhdeluvun soveltaminen arvonlisäveroon, joka on maksettu verovelvollisen käyttämien kaikkien tavaroiden tai palvelujen hankinnasta — Liitännäiset liiketoimet — Liikevaihdon käyttäminen viiteenä)	5
2017/C 046/07	Yhdistetyt asiat C-401/15–C-403/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Cour administrative – Luxemburg) – Noémie Depesme ja Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15) ja Maxime Lefort (C-403/15) v. Ministre de l’Enseignement supérieur et de la Recherche (Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Työntekijöiden oikeudet — Yhdenvertainen kohtelu — Sosiaaliset edut — Taloudellinen tuki korkeakouluopintojen suorittamiseen — Lapsi-vanhempisuuhdetta koskeva edellytys — Lapsen käsite — Aviopuolison tai rekisteröidyn kumppanin lapsi — Osallistuminen kyseisen lapsen elatukseen)	6
2017/C 046/08	Asia C-558/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação do Porto – Portugali) – Alberto José Vieira de Azevedo ym. v. CED Portugal Unipessoal Lda ja Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel (Ennakkoratkaisupyyntö — Moottoriajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattaminen — Direktiivi 2000/26/EY — 4 artiklan 5 kohta — Vakuutusyritys — Korvusedustaja — Riittävä edustusvalta — Kanteen nostaminen tuomioistuimissa)	7
2017/C 046/09	Asia C-577/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.12.2016 – Valittajana SV Capital OÜ sekä muina osapuolina Euroopan pankkiviranomainen (EPV) ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Vaatimus Viron ja Suomen finanssialan valvontaviranomaisiin kohdistuvan tutkimuksen aloittamisesta — Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) päätös — Asetus N:o 1093/2010 — 17 ja 60 artikla — Valituslautakunta — Kanteen nostamisen määräaika — Anteenksi annettava erehdys)	7
2017/C 046/10	Asia C-644/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 15.12.2016 – Unkari v. Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1234/2007 — Maatalouden yhteinen markkinajärjestely — Hedelmä- ja vihannesala — 103 e artikla — Hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöille myönnetty kansallinen taloudellinen tuki — Asetus (EY) N:o 1580/2007 — 97 artikla — Komission päätös, joka koskee Euroopan unionin korvausta Unkarin tuottajajärjestöille myöntämälle kansalliselle taloudelliselle tuelle)	8

2017/C 046/11	Asia C-667/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht v. Paul Adriaensen, Werner De Kesel ja The Right Frequency VZW (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2005/29/EY — Sopimattomat elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset kaupalliset menettelyt — Harhaanjohtava kaupallinen menettely — Pyramidimyyntijärjestelmä — Uusien jäsenten maksamat suoritukset ja järjestelmään jo liittyneiden jäsenten saamat korvaukset — Epäsuora taloudellinen yhteys)	8
2017/C 046/12	Asia C-700/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vrhovno sodišče – Slovenia) – LEK farmacevtska družba d.d. v. Slovenian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhdistetty nimikkeistö — Tavaroiden luokittelu — Tariffinimikkeeseen 2106 kuuluvat ravintolisät — Vaikuttava aine olennaisena ainesosana — Mahdollinen luokittelu yhdistetyn nimikkeistön 30 ryhmään — Tuotteiden esillepano ja myyminen lääkkeinä)	9
2017/C 046/13	Asia C-412/16 P: Valitus, jonka Ice Mountain Ibiza, S.L. on tehnyt 27.7.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-5/15, Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza), 25.5.2016 antamasta tuomiosta	10
2017/C 046/14	Asia C-413/16 P: Valitus, jonka Ice Mountain Ibiza, S.L. on tehnyt 27.7.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-6/15, Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza), 25.5.2016 antamasta tuomiosta	11
2017/C 046/15	Asia C-554/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 31.10.2016 – EP Agrarhandel GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft	12
2017/C 046/16	Asia C-562/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 7.11.2016 – Peter Roßnagel ja Alexandre Schröter v. TUIfly GmbH	13
2017/C 046/17	Asia C-585/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 18.11.2016 – Serin Alheto v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	14
2017/C 046/18	Asia C-621/16 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 25.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-353/14 ja T-17/15, Italia v. komissio, 15.9.2016 antamasta tuomiosta	16
2017/C 046/19	Asia C-633/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sø- og Handelsretten (Tanska) on esittänyt 7.12.2016 – Ernst & Young P/S v. Konkurrencerådet	17
2017/C 046/20	Asia C-636/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 1 de Pamplona (Espanja) on esittänyt 9.12.2016 – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno Central en Navarra	18

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 046/21	Asia T-713/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – IPSO v. EKP (EKP — EKP:n henkilöstö — Vuokratyöntekijät — Saman vuokratyöntekijän palvelussuhteen enimmäiskeston rajoittaminen — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Yksityistä suoraan ja erikseen koskeva toimi — Oikeussuojan tarve — Kanteen nostamisen määräaika — Tutkittavaksi ottaminen — Kantajana olevalle ammattijärjestölle ei ole annettu tietoja eikä sitä ole kuultu — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)	19
2017/C 046/22	Asia T-833/16: Kanne 28.11.2016 – Karp v. parlamentti	19

2017/C 046/23	Asia T-858/16: Kanne 6.12.2016 – Dow Corning and Dow Corning Europe v. komissio	20
2017/C 046/24	Asia T-867/16: Kanne 5.12.2016 – Nomacorc v. komissio	21
2017/C 046/25	Asia T-874/16: Kanne 9.12.2016 – RA v. tilintarkastustuomioistuin	22
2017/C 046/26	Asia T-875/16: Kanne 12.12.2016 – Falcon Technologies International v. komissio	23
2017/C 046/27	Asia T-881/16: Kanne 14.12.2016 – HJ v. EMA	24
2017/C 046/28	Asia T-882/16: Kanne 15.12.2016 – Sipral World v. EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)	25
2017/C 046/29	Asia T-893/16: Kanne 19.12.2016 – Xiaomi v. EUIPO – Apple (MI PAD)	26
2017/C 046/30	Asia T-894/16: Kanne 19.12.2016 – Air France v. komissio	26
2017/C 046/31	Asia T-895/16: Kanne 13.12.2016 – Toontrack Music AB v. EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)	27
2017/C 046/32	Asia T-908/16: Kanne 20.12.2016 – Starbucks (HK) v. EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	28
2017/C 046/33	Asia T-916/16: Kanne 28.12.2016 – Winkler v. komissio	28

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2017/C 046/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 38, 6.2.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 30, 30.1.2017

EUVL C 22, 23.1.2017

EUVL C 14, 16.1.2017

EUVL C 6, 9.1.2017

EUVL C 475, 19.12.2016

EUVL C 462, 12.12.2016

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 29.9.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel – Belgia) – Essent Belgium NV v. Vlaams Gewest ja Inter-Energa ym.

(Asia C-492/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Alueelliset säädökset, joissa säädetään uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön maksuttomasta jakelusta asianomaisella alueella sijaitseviin verkkoihin — Erottelu vihreän sähkön alkuperän mukaan — EY 28 ja EY 30 artikla — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2001/77/EY — 3 ja 4 artikla — Vihreän energian tuotannon kansalliset tukijärjestelmät — Direktiivi 2003/54/EY — 3 ja 20 artikla — Direktiivi 96/92/EY — 3 ja 16 artikla — Sähkön sisämarkkinat — Pääsy jakeluverkkoihin syrjimättömin tariffiehdoin — Julkisen palvelun velvoitteet — Suhteellisuusperiaatteen vastaisuus)

(2017/C 046/02)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Essent Belgium NV

Vastaajat: Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrax West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE) ja Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Muut osapuolet: Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA ja Sibelgas CVBA

Tuomiolauselma

EY 28 ja EY 30 artiklan määräyksiä ja sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 2 ja 8 kohdan sekä 20 artiklan 1 kohdan, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19.12.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/92/EY 3 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 16 artiklan ja sähköntuotannon edistämistä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27.9.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/77/EY 3 ja 4 artiklan säännöksiä on yhdessä luettuina tulkittava siten, että ne ovat esteenä 28.9.2001 annetun Flanderin hallituksen asetuksen muuttamisesta 4.4.2003 annetun Flanderin hallituksen asetuksen (besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001) ja uusiutuvia energialähteitä käyttävän sähköntuotannon edistämisestä 5.3.2004 annetun Flanderin hallituksen asetuksen (besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen) kaltaisille

säädöksille, joissa säädetään vihreän sähkön maksuttomasta jakelujärjestelmästä kyseisellä alueella sijaitsevien jakeluverkkojen osalta ja joista ensimmäisellä asetuksella rajoitetaan kyseisen järjestelmän soveltaminen pelkästään tuotantolaitosten suoraan kyseisiin jakeluverkkoihin syöttämään vihreään sähköön ja joista toisella asetuksella rajoitetaan kyseisen järjestelmän soveltaminen tällaisten laitosten suoraan kyseisen alueen sijaintivaltiossa sijaitseviin jakeluverkkoihin syöttämään vihreään sähköön.

(¹) EUVL C 34, 2.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Connexxion Taxi Services BV v. Alankomaiden valtio, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV ja Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Asia C-171/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset palveluhankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — 45 artiklan 2 kohta — Ehdokkaan tai tarjoajan henkilökohtainen asema — Vapaaehtoiset poissulkemisperusteet — Ammattitoiminnassa tehty vakava virhe — Kansallinen lainsäädäntö, joka edellyttää tapauskohtaista arviointia suhteellisuusperiaatetta soveltaen — Hankintaviranomaisten päätökset — Direktiivi 89/665/ETY — Tuomioistuinvalvonta)

(2017/C 046/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Connexxion Taxi Services BV

Vastapuolet: Alankomaiden valtio (kansanterveys-, hyvinvointi- ja liikuntaministeriö), Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV ja Zorgvervoercentrale Nederland BV

Tuomiolauselma

- 1) Unionin oikeus, erityisesti julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 45 artiklan 2 kohta, ei ole esteenä sille, että pääasiassa kyseessä olevan kansallisen säännösten kaltaisella säännöstellä veloitetaan hankintaviranomainen arvioimaan suhteellisuusperiaatetta soveltaen, onko tarjoaja, joka on syyllistynyt vakavaan ammatilliseen virheeseen, tosiasiallisesti suljettava pois julkisia hankintoja koskevasta menettelystä.
- 2) Direktiivin 2004/18 säännöksiä, ja erityisesti kyseisen direktiivin 2 artiklan ja liitteen VII A 17 kohdan säännöksiä, luettuna yhdessä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja siitä johtuvan avoimuusvelvoitteen valossa, on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että hankintaviranomainen päättää valita julkisia hankintoja koskevan sopimuksen sopimuspuoleksi vakavaan ammatilliseen virheeseen syyllistyneen tarjoajan sillä perusteella, että kyseisen tarjoajan sulkeminen pois hankintamenettelystä olisi ollut suhteellisuusperiaatteen vastaista, silloin kun kyseisen hankinnan tarjouspyynnön ehtojen mukaan sellainen tarjoaja, joka oli syyllistynyt vakavaan ammatilliseen virheeseen, oli välttämättä suljettava pois hankintamenettelystä ottamatta huomioon sitä, onko tämä seuraus oikeasuhteinen.

(¹) EUVL C 213, 29.6.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt tribunal administratif – Luxemburg) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga ja André Angelo Linares Verruga v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Asia C-238/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Yhdenvertainen kohtelu — Sosiaaliset edut — Asetus (EU) N:o 492/2011 — 7 artiklan 2 kohta — Korkeakouluopintoihin myönnettävä valtion tuki — Edellytys, jonka mukaan asianomaisen jäsenvaltion ulkopuolella asuvien opiskelijoiden on oltava sellaista työntekijöiden lapsia, jotka ovat työskennelleet palkattuina työntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina kyseisessä jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti vähintään viiden vuoden ajan — Välillinen syrjintä — Perustelut — Tavoite, jolla pyritään lisäämään korkeakoulututkinnon suorittaneiden osuutta maassa asuvista henkilöistä — Asianmukaisuus — Oikeasuhteisuus)

(2017/C 046/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga ja André Angelo Linares Verruga

Vastaaja: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Tuomiolauselma

Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan edellytykseksi sille, että Luxemburgin ulkopuolella asuvat opiskelijat voivat saada korkeakouluopintoihin myönnettävää valtion taloudellista tukea, asetetaan se, että ainakin toinen heidän vanhemmistaan on työskennellyt kyseisessä jäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti vähintään viiden vuoden ajan tukihakemuksen jättämisaikana, mutta jossa ei säädetä tällaisesta edellytyksestä kyseisen jäsenvaltion alueella asuvien opiskelijoiden osalta ja jonka tavoitteena on lisätä korkeakoulututkinnon suorittaneiden osuutta maassa asuvista henkilöistä.

⁽¹⁾ EUVL C 254, 3.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vrhovno sodišče – Slovenia) – Drago Nemec v. Slovenian valtio

(Asia C-256/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2000/35/EY — Maksuviivästysten torjuminen — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Liiketoimi, joka on toteutettu ennen kuin Slovenian tasavalta liittyi Euroopan unioniin — Soveltamisala — Käsite ”kaupallinen toimi” — Käsite ”yritys” — Viivästyskoron enimmäismäärä)

(2017/C 046/05)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Drago Nemeč

Vastapuoli: Slovenian valtio

Tuomiolauselma

- 1) Kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 29.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/35/EY 2 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että luonnollista henkilöä, jolla on lupa harjoittaa itsenäistä elinkeinotoimintaa, on pidettävä kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna ”yrityksenä” ja että hänen suorittamaansa toimea on pidettävä tässä samassa säännöksessä tarkoitettuna ”kaupallisena toimena”, jos kyseinen toimi – vaikkei se liittyisikään mainitussa luvassa tarkoitettuun toimintaan – liittyy jäsenmäärällä ja jatkuvalla tavalla harjoitettavaan itsenäiseen taloudelliseen toimintaan tai ammattitoimintaan, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kaikki kyseistä yksittäistapausta koskevat seikat huomioon ottaen tarkistettava.
- 2) Direktiiviä 2000/35 on tulkittava siten, ettei se ole esteenä velvoiteoikeudellisista suhteista annetun lain (Obligacijski zakonik) 376 §:n kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa säädetään, että erääntyneen ja maksamattoman viivästyskoron kertyminen lakkaa, kun sen määrä on yhtä suuri kuin pääoma.

(¹) EUVL C 302, 14.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Commissione tributaria regionale di Roma – Italia) – Mercedes Benz Italia SpA v. Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Asia C-378/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 77/388/ETY — 17 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan d alakohta — Soveltamisala — Vähennyksen suhdeluvun soveltaminen arvonlisäveroon, joka on maksettu verovelvollisen käyttämien kaikkien tavaroiden tai palvelujen hankinnasta — Liitännäiset liiketoimet — Liikevaihdon käyttäminen viitteenä)

(2017/C 046/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria regionale di Roma

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Mercedes Benz Italia SpA

Vastapuoli: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 17 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan d alakohtaa ja 19 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisille kansalliselle lainsäädännölle ja kansallisille käytännöille, joissa verovelvollinen veloitetaan

— soveltamaan kaikkiin hankkimiinsa tavaroihin ja palveluihin liikevaihtoon perustuvaa vähennyksen suhdelukua ja joissa ei mahdollisteta laskentatapaa, joka perustuu kunkin hankitun tavaran tai palvelun luonteeseen ja tosiasialliseen käyttötarkoitukseen ja joka kuvastaa objektiivisesti sitä todellista osuutta kustannuksista, joka voidaan kohdentaa kulloiseenkkin veronalaiseen ja verottomaan verovelvollisen toimintaan ja

- ottamaan perusteeksi verovelvollisen liikevaihdon koostumus niiden liiketoimien määrittämistä varten, jotka voidaan luokitella "liitännäisiksi" liiketoimiksi, jos tätä varten suoritettavassa arvioinnissa otetaan huomioon myös näiden liiketoimien suhde verovelvollisen verolliseen liiketoimintaan nähden ja tilanteen mukaan näihin liiketoimiin sisältyvä arvonlisäverollisten tavaroiden ja palvelujen käyttö.

(¹) EUVL C 337, 12.10.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Cour administrative – Luxemburg) – Noémie Depesme ja Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15) ja Maxime Lefort (C-403/15) v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Yhdistetyt asiat C-401/15–C-403/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Työntekijöiden oikeudet — Yhdenvertainen kohtelu — Sosiaaliset edut — Taloudellinen tuki korkeakouluopintojen suorittamiseen — Lapsi-vanhempisuuhdetta koskeva edellytys — Lapsen käsite — Aviopuolison tai rekisteröidyn kumppanin lapsi — Osallistuminen kyseisen lapsen elatukseen)

(2017/C 046/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisuja pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative

Pääasioiden asianosaiset

Valittajat: Noémie Depesme ja Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15) ja Maxime Lefort (C-403/15)

Vastaaja: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Tuomiolauselma

SEUT 45 artiklaa ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011 7 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että rajatyöntekijän lapsella, joka voi saada välillisesti viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettuja sosiaalisia etuja, kuten esimerkiksi jäsenvaltion myöntämää opintotukea sellaisten työntekijöiden lapsille, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet kyseisessä valtiossa, on ymmärrettävä tarkoitettavan paitsi lasta, jolla on lapsi-vanhempisuuhde kyseiseen työntekijään, myös mainitun työntekijän aviopuolison tai rekisteröidyn kumppanin lasta, kun mainittu työntekijä huolehtii kyseisen lapsen elatuksesta. Viimeksi mainittu vaatimus ilmenee tosiasiallisesta tilanteesta, jota hallinnon ja tarvittaessa kansallisten tuomioistuimien on arvioitava, ilman, että niiden on tarpeen määrittää, minkä vuoksi rajatyöntekijä osallistuu opiskelijan elatukseen, tai esittää numeroin elatukseen osallistumisen täsmällistä laajuutta.

(¹) EUVL C 302, 14.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal da Relação do Porto – Portugali) – Alberto José Vieira de Azevedo ym. v. CED Portugal Unipessoal Lda ja Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Asia C-558/15)⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Moottoriajoneuvon käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattaminen — Direktiivi 2000/26/EY — 4 artiklan 5 kohta — Vakuutusyritys — Korvausestaja — Riittävä edustusvalta — Kanteen nostaminen tuomioistuimissa)

(2017/C 046/08)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação do Porto

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves ja Vítor José Ferreira Alves

Vastapuolet: CED Portugal Unipessoal Lda ja Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

Muu osapuoli: Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Acidentes de Trabalho

Tuomiolauselma

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus koskevien jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämisestä ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 16.5.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/26/EY (neljäs liikennevakuutusdirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 11.5.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/14/EY, 4 artiklaa on tulkittava siten, että siinä ei velvoiteta jäsenvaltioita säätämään siitä, että direktiivin 2000/26, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2005/14, 1 artiklan soveltamisalaan kuuluva vahingon kärsinyt henkilö voi nostaa kansallisessa tuomioistuimessa vahingonkorvauskanteen direktiivin 4 artiklan nojalla määrättyä korvausestajaa vastaan tämän edustaman vakuutusyrityksen sijaan.

⁽¹⁾ EUVL C 16, 18.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.12.2016 – Valittajana SV Capital OÜ sekä muina osapuolina Euroopan pankkiviranomainen (EPV) ja Euroopan komissio

(Asia C-577/15 P)⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Vaatimus Viron ja Suomen finanssialan valvontaviranomaisiin kohdistuvan tutkimuksen aloittamisesta — Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) päätös — Asetus N:o 1093/2010 — 17 ja 60 artikla — Valituslautakunta — Kanteen nostamisen määräaika — Anteeksi annettava erehdys)

(2017/C 046/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: SV Capital OÜ (edustaja: M. Greinoman, vandeadvokaat)

Muut osapuolet: Euroopan pankkiviranomainen (EPV) (asiamiehet: J. Overett Somnier ja Z. Giotaki, avustajanaan F. Tuijtschaever, advokaat) ja Euroopan komissio (asiamiehet: W. Mölls ja K.-P. Wojcik)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) SV Capital OÜ velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 16, 18.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 15.12.2016 – Unkari v. Euroopan komissio
(Asia C-644/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1234/2007 — Maatalouden yhteinen markkinajärjestely — Hedelmä- ja vihannesala — 103 e artikla — Hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöille myönnetty kansallinen taloudellinen tuki — Asetus (EY) N:o 1580/2007 — 97 artikla — Komission päätös, joka koskee Euroopan unionin korvausta Unkarin tuottajajärjestöille myöntämälle kansalliselle taloudelliselle tuelle)

(2017/C 046/10)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Valittaja: Unkari (asiamiehet: M. Z. Fehér ja E. E. Sebestyén)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Lewis ja B. Béres)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Unkari velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht v. Paul Adriaensen, Werner De Kesel ja The Right Frequency VZW

(Asia C-667/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2005/29/EY — Sopimattomat elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset kaupalliset menettelyt — Harhaanjohtava kaupallinen menettely — Pyramidimyöntijärjestelmä — Uusien jäsenten maksamat suoritukset ja järjestelmään jo liittyneiden jäsenten saamat korvaukset — Epäsuora taloudellinen yhteys)

(2017/C 046/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht

Vastapuolet: Paul Adriaensen, Werner De Kesel ja The Right Frequency VZW

Tuomiolauselma

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY ("sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi") liitteessä I olevaa 14 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen säännöksen mukaan kaupallista menettelyä voidaan pitää "pyramidimyyntijärjestelmänä" siinäkin tapauksessa, että tällaisen järjestelmän uusien jäsenten maksamien suoritusten ja järjestelmään jo liittyneiden jäsenten saamien korvausten välillä on olemassa ainoastaan epäsuora yhteys.

⁽¹⁾ EUVL C 106, 21.3.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vrhovno sodišče – Slovenia) – LEK farmacevtska družba d.d. v. Slovenian valtio

(Asia C-700/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhdistetty nimikkeistö — Tavaroiden luokittelu — Tariffinimikkeeseen 2106 kuuluvat ravintolisät — Vaikuttava aine olennaisena ainesosana — Mahdollinen luokittelu yhdistetyn nimikkeistön 30 ryhmään — Tuotteiden esillepano ja myyminen lääkkeinä)

(2017/C 046/12)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče

Pääasian asianosaiset

Kantaja: LEK farmacevtska družba d.d.

Vastaaja: Slovenian valtio

Tuomiolauselma

- 1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteeseen I sisältyvän yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se on muutettuna 27.9.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1006/2011, nimikettä 3004 on tulkittava siten, ettei tähän nimikkeeseen pidä automaattisesti luokitella tuotteita, jotka kuuluvat ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.2011 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2011/62/EU, tarkoitettuna lääkkeen käsitteen piiriin.
- 2) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen N:o 2658/87 liitteeseen I sisältyvää yhdistettyä nimikkeistöä, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1006/2011, on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaiset tuotteet, joilla on yleisiä terveyttä edistäviä vaikutuksia ja joiden olennainen ainesosa on vaikuttava aine, joka sisältyy yhdistetyn nimikkeistön tariffinimikkeeseen 2106 luokiteltuihin ravintolisiin, kuuluvat tähän nimikkeeseen, vaikka niiden valmistaja panee ne esille lääkkeinä ja vaikka niitä markkinoidaan ja myydään lääkkeinä.

⁽¹⁾ EUVL C 111, 29.3.2016.

Valitus, jonka Ice Mountain Ibiza, S.L. on tehnyt 27.7.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-5/15, Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza), 25.5.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Ice Mountain Ibiza, S.L. (edustajat: J. L. Gracia Albero ja F. Miazetto, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 25.5.2016 asiassa T-5/15, Ice Mountain Ibiza, S.L. vastaan Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), antama tuomio (EU:T:2016:311) on kumottava kokonaisuudessaan
- Unionin tuomioistuimen on annettava tuomio, jossa se hyväksyy tämän asianosaisen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät vaatimukset kokonaan
- Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto on veloitettava korvaamaan kaikki tästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kulut, jotka ovat aiheutuneet asian käsittelystä kyseisen viraston ensimmäisessä valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus perustuu asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheelliseen soveltamiseen, ja valittaja esittää siinä seuraavat perustelut ja oikeudelliset perusteet

1. Valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan virheellisesti, että osa ”OCEAN” on erottamiskykyinen

Asiassa esitetyt todisteet on otettu vääristyneellä tavalla huomioon ja niitä on arvioitu epäjohdonmukaisesti.

Lisäksi tuomiossa jätetään soveltamatta merkityksellistä oikeuskäytäntöä eli Euroopan unionin tuomioistuimen asioissa C-479/12 ⁽²⁾ (esitettyjä todisteita on arvioitu kohtuuttoman ankarasti kun otetaan huomioon näytön esittämisen vaikeus) ja C-24/05 P ⁽³⁾ (kohdeyleisöön kuuluvalla kuluttajalle muodostunutta vaikutelmaa ei oteta huomioon) antamia tuomioita.

2. Valituksenalaisessa tuomiossa arvioidaan virheellisesti eri osien hallitsevuutta.

Tosiseikkojen vääristäminen. Valituksenalaisessa tuomiossa perustellaan ristiriitaisesti sanaosien hallitsevuutta.

Euroopan unionin tuomioistuimen asioissa C-251/95 ⁽⁴⁾ ja C-342/97 ⁽⁵⁾ (tuomiossa viitataan kohdeyleisöön kuuluvaan kuluttajaan, joka on täysin vääristetty) antamien tuomioiden soveltamatta jättäminen.

Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-134/06 ⁽⁶⁾ antaman tuomion (”hallitsevan osan” käsitteestä annetun määritelmän ristiriitainen soveltaminen) virheellinen soveltaminen.

Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-83/11 ja T-84/11 ⁽⁷⁾ antaman tuomion soveltamatta jättäminen. Valituksenalaisessa tuomiossa ei oteta huomioon olemassa olevaa oikeuskäytäntöä tapauksissa, joissa tietyt markkinat ovat täynnä.

3. Valituksenalaisessa tuomiossa todetaan virheellisesti, että merkit ovat keskenään samankaltaiset, koska siinä jätetään ottamatta huomioon tällaista arviota varten merkitykselliset tekijät.

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-251/95 antaman tuomion soveltamatta jättäminen yhdessä asioissa C-361/04 P ⁽⁸⁾ ja C-342/97 ⁽⁹⁾ annettujen tuomioiden kanssa.

4. Valituksenalaisessa tuomiossa todetaan virheellisesti sekaannusvaaran olemassaolo.

- ⁽¹⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1)
⁽²⁾ EU:C:2014:75
⁽³⁾ EU:C:2006:421
⁽⁴⁾ EU:C:1997:528
⁽⁵⁾ EU:C:1999:323
⁽⁶⁾ EU:T:2007:387
⁽⁷⁾ EU:C:2012:592
⁽⁸⁾ EU:C:2006:25
⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Valitus, jonka Ice Mountain Ibiza, S.L. on tehnyt 27.7.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-6/15, Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza), 25.5.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Ice Mountain Ibiza, S.L. (edustajat: J. L. Gracia Albero ja F. Miazetto, abogados)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen 25.5.2016 asiassa T-6/15, Ice Mountain Ibiza, S.L. vastaan Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), antama tuomio (EU:T:2016:310) on kumottava kokonaisuudessaan
- Unionin tuomioistuimen on annettava tuomio, jossa se hyväksyy tämän asianosaisen unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät vaatimukset kokonaan
- Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto on velvoitettava korvaamaan kaikki tästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien kulut, jotka ovat aiheutuneet asian käsittelystä kyseisen viraston ensimmäisessä valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus perustuu asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheelliseen soveltamiseen, ja valittaja esittää siinä seuraavat perustelut ja oikeudelliset perusteet.

1. Valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan virheellisesti, että osa ”OCEAN” on erottamiskykyinen.

Asiassa esitetyt todisteet on otettu vääristyneellä tavalla huomioon ja niitä on arvioitu epäjohtomukaisesti.

Lisäksi tuomiossa jätetään soveltamatta merkityksellistä oikeuskäytäntöä eli Euroopan unionin tuomioistuimen asioissa C-479/12 ⁽²⁾ (esitettyjä todisteita on arvioitu kohtuuttoman ankarasti kun otetaan huomioon näytön esittämisen vaikeus) ja C-24/05 ⁽³⁾ (kohdeyleisöön kuuluvalla kuluttajalle muodostunutta vaikutelmaa ei oteta huomioon) antamia tuomioita.

2. Valituksenalaisessa tuomiossa arvioidaan virheellisesti eri osien hallitsevuutta.

Tosiseikkojen vääristäminen. Valituksenalaisessa tuomiossa perustellaan ristiriitaisesti sanaosien hallitsevuutta.

Euroopan unionin tuomioistuimen asioissa C-251/95⁽⁴⁾ ja C-342/97⁽⁵⁾ (tuomiossa viitataan kohdeyleisöön kuuluvaan kuluttajaan, joka on täysin vääristetty) antamien tuomioiden soveltamatta jättäminen.

Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-134/06⁽⁶⁾ antaman tuomion ("hallitsevan osan" käsitteestä annetun määritelmän ristiriitainen soveltaminen) virheellinen soveltaminen.

Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-83/11 ja T-84/11⁽⁷⁾ antaman tuomion soveltamatta jättäminen. Valituksenalaisessa tuomiossa ei oteta huomioon olemassa olevaa oikeuskäytäntöä tapauksissa, joissa tietyt markkinat ovat täynnä.

3. Valituksenalaisessa tuomiossa todetaan virheellisesti, että merkit ovat keskenään samankaltaiset, koska siinä jätetään ottamatta huomioon tällaista arviota varten merkitykselliset tekijät.

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-251/95 antaman tuomion soveltamatta jättäminen yhdessä asioissa C-361/04 P⁽⁸⁾ ja C-342/97⁽⁹⁾ annettujen tuomioiden kanssa.

4. Valituksenalaisessa tuomiossa todetaan virheellisesti sekaannusvaaran olemassaolo.

⁽¹⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ EU:C:2014:75

⁽³⁾ EU:C:2006:421

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387

⁽⁷⁾ EU:T:2012:592

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 31.10.2016 – EP Agrarhandel GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Asia C-554/16)

(2017/C 046/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: EP Agrarhandel GmbH

Vastapuoli: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko vuoristoalueilla kesälaitumille vietävien nautaeläinten siirtoihin sovellettavista erityissäännöistä 20.8.2001 tehdyn komission päätöksen 2001/672/EY,⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 25.5.2010 tehdyllä komission päätöksellä 2010/300/EU⁽²⁾ (jäljempänä komission päätös) 2 artiklan 4 kohta esteenä nautaeläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä annetun liittovaltion maa- ja metsätalous-, ympäristö- ja vesitalousministerin asetuksen (Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern, BGBl. II nro 201/2008; jäljempänä vuonna 2008 annettu nautaeläinten tunnistamista koskeva asetus) 6 §:n 6 momentin kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jossa tämän säännöksen soveltamisalaan kuuluvien määräaikaisten – ja siten myös kesälaitumelle siirtämisen ilmoittamisen määräajan – noudattamisen kannalta ratkaisevana pidetään kyseisen ilmoituksen saapumista?

- 2) Millainen vaikutus on yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009⁽³⁾ 117 artiklan toisella kohdalla sellaisten nautaeläinten tukikelpoisuuteen, joiden siirtämisestä kesälaitumelle ilmoitettiin komission päätöksen 2 artiklan 4 kohtaan nähden myöhässä?
- 3) Onko silloin, kun myöhästynyt ilmoitus siirtämisestä kesälaitumelle ei asetuksen N:o 73/2009 117 artiklan toisen kohdan mukaan johda tukikelpoisuuden menetykseen, määrättävä seuraamuksia myöhästyneen ilmoituksen vuoksi?

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 235, s. 23.

⁽²⁾ EUVL 2010, L 127, s. 19.

⁽³⁾ EUVL 2009, L 30, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 7.11.2016 – Peter Roßnagel ja Alexandre Schröter v. TUIfly GmbH

(Asia C-562/16)

(2017/C 046/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Peter Roßnagel ja Alexandre Schröter

Vastaaja: TUIfly GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko varauksen muutos toiselle lennolle asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluva tilanne?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Sovelletaanko tätä säännöstä myös sellaiseen varauksen muutokseen, jota ei ole tehnyt lentoliikenteen harjoittaja vaan yksinomaan matkanjärjestäjä?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 18.11.2016 –
Serin Alheto v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Asia C-585/16)

(2017/C 046/17)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Serin Alheto

Vastaaja: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Ennakkoratkaisukysymykset

- Seuraako direktiivin 2011/95⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohdan a alakohdasta, luettuna yhdessä direktiivin 2013/32⁽²⁾ 10 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 78 artiklan 2 kohdan a alakohdan kanssa, että
 - siinä sallitaan se, että YK:n Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (jäljempänä UNRWA) pakolaisiksi rekisteröimän ja ennen hakemuksen tekemistä sen toiminta-alueella (Gazan kaistaleella) asuneen kansalaisuudettoman, Palestiinasta lähtöisin olevan henkilön kansainvälistä suojelua koskeva hakemus arvioidaan vuonna 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdan mukaisena hakemuksena eikä saman sopimuksen 1 artiklan D kohdan toisen virkkeen mukaisena kansainvälistä suojelua koskevana hakemuksena, edellyttäen ettei toimivaltaa arvioida hakemus ole käytetty myötätunnosta tai yksilöllisistä inhimillisistä syistä ja hakemuksen käsittelystä säädetään direktiivissä 2011/95
 - siinä sallitaan se, ettei tällaista hakemusta arvioida direktiivin 2011/95 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten edellytysten täyttymisen osalta eikä näin ollen sovelleta Euroopan unionin tuomioistuimen kyseisestä säännöksestä esittämää tulkintaa?
- Onko direktiivin 2011/95 12 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä 5 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan turvapaikka- ja pakolaislain (Zakon za ubezhishteto i bezhantsite, jäljempänä ZUB) 12 §:n 1 momentin 4 kohdan, jonka voimassa olevaan versioon ei sisälly nimenomaista perustetta palestiinalaispakolaisille suoraan myönnettävistä eduista ja jossa ei säädetä edellytyksestä, jonka mukaan apu on jostain syystä lakannut, kaltaisille säännöksille, ja siten, että direktiivin 2011/95 12 artiklan 1 kohdan a alakohta on riittävän täsmällinen ja ehdoton ja että sillä on näin ollen välitön oikeusvaikutus, joten sitä voidaan myös soveltaa ilman, että kansainvälistä suojelua hakeva henkilö on nimenomaisesti vedonnut siihen, jos hakemusta itsessään on arvioitava Geneven yleissopimuksen 1 artiklan D kohdan toisen virkkeen nojalla?
- Seuraako direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdasta, luettuna yhdessä direktiivin 2011/95 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa, että siinä sallitaan tuomioistuimen muutoksenhakumenettelyssä, joka koskee direktiivin 2013/32 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansainvälisen suojelun epäämisestä tehtyä päätöstä, ja pääasian tosiseikat huomioon ottaen se, että ensimmäisen asteen tuomioistuin käsittelee kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen itsessään Geneven yleissopimuksen 1 artiklan D kohdan toisen virkkeen mukaisesti ja suorittaa arvioinnin direktiivin 2011/95 12 artiklan 1 kohdan a alakohdan perusteella, jos UNRWA:n pakolaisiksi rekisteröimä ja ennen hakemuksen tekemistä sen toiminta-alueella (Gazan kaistaleella) asunut kansalaisuudeton, Palestiinasta lähtöisin oleva henkilö on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ja kansainvälisen suojelun epäämisestä tehdyssä päätöksessä kyseistä hakemusta ei arvioitu mainittujen säännösten kannalta?

4. Seuraako direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdasta, joka koskee oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja jossa edellytetään, että nämä oikeussuojakeinot "sisältävät sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen ex nunc -tutkimisen kaikilta osin", tulkittuna yhdessä saman direktiivin 33 ja 34 artiklan ja 35 artiklan toisen kohdan, direktiivin 2011/95 21 artiklan 1 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 18, 19 ja 47 artiklan kanssa, että siinä sallitaan tuomioistuimen muutoksenhakumenettelyssä, joka koskee direktiivin 2013/32 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansainvälisen suojelun epäämisestä tehtyä päätöstä, se,
- A) että ensimmäisen asteen tuomioistuin ratkaisee ensi kerran, voidaanko kansainvälistä suojelua koskeva hakemus ottaa tutkittavaksi ja palautetaanko kansalaisuudeton henkilö maahan, jossa hän asui ennen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemistä, velvoitettuaan turvapaikkaviranomaisen esittämään tarvittavat todisteet ja annettuaan asianomaiselle henkilölle tilaisuuden esittää huomautuksia hakemuksen tutkittavaksi ottamisesta, tai
- B) että ensimmäisen asteen tuomioistuin kumoaa päätöksen olennaisen menettelymääräyksen rikkomisen vuoksi ja velvoittaa turvapaikkaviranomaisen käsittelemään uudelleen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen noudattaen lainsäädännön tulkintaa ja soveltamista koskevia ohjeita, kun se suorittaa hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten arvioinnin yhteydessä myös direktiivin 2013/32 34 artiklassa säädetyn puhuttelun ja päättää siitä, onko kansalaisuudeton henkilö mahdollista palauttaa maahan, jossa hän asui ennen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tekemistä
- C) että ensimmäisen asteen tuomioistuin arvioi turvallisuutta maassa, jossa henkilö asui suullisen käsittelyn ajankohtana tai, jos hänen tilanteessaan on tapahtunut olennaisia muutoksia, jotka on katsottava päätöksessä henkilön eduksi, tuomion antamisajankohtana?
5. Onko UNRWA:n antama apu direktiivin 2013/32 35 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettua avustusjärjestön toiminta-alueeseen kuuluvassa valtiossa annettavaa muuten riittävää suojelua, jos kyseinen valtio soveltaa avustusjärjestön tukemiin henkilöihin vuonna 1951 tehdyssä Geneven yleissopimuksessa tarkoitettua palauttamiskiellon periaatetta?
6. Seuraako direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdasta, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, että oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin, joita koskevan säännöksen mukaan tehokkaat oikeussuojakeinot sisältävät "tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkimi[sen] direktiivin 2011/95/EU mukaisesti", velvoittaa ensimmäisen asteen tuomioistuimen antamaan muutoksenhakumenettelyssä, joka koskee päätöstä, jossa tutkittiin aineellisesti kansainvälistä suojelua koskeva hakemus ja evättiin kansainvälinen suojele, tuomion
- A) joka on lainvoimainen paitsi suojelun epäämisen laillisuutta koskevan kysymyksen myös hakijan direktiivin 2011/95 mukaisen kansainvälistä suojelua koskevan tarpeen osalta, nimittäin myös silloin, kun kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan kansainvälinen suojele voidaan myöntää ainoastaan hallintoviranomaisen päätöksellä
- B) kansainvälisen suojelun myöntämisen tarpeellisuudesta arvioimalla asianmukaisesti kansainvälistä suojelua koskeva hakemus riippumatta menettelymääräysten rikkomisesta, johon turvapaikkaviranomainen on syyllistynyt hakemuksen arvioinnissa?

⁽¹⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

⁽²⁾ Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 25.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-353/14 ja T-17/15, Italia v. komissio, 15.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Pignataro-Nolin ja G. Gattinara)

Muut osapuolet: Italian tasavalta ja Liettuan tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan valituksen kohteena olevan tuomion
- hylkäämään ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen perusteettomana, mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että tämä on asiakirjojen perusteella mahdollista
- velvoittamaan Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa ja ensimmäisessä oikeusasteessa
- velvoittamaan Liettuan tasavallan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen: 1) kilpailuihin sovellettavien ”yleisten säännösten” oikeudellisen luonteen tulkintaa koskeva oikeudellinen virhe ja Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (henkilöstösäännöt) liitteessä III olevan 7 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskeva oikeudellinen virhe, minkä seurauksena perustelut ovat virheelliset 2) henkilöstösääntöjen 1 d artiklan tulkintaa koskeva oikeudellinen virhe ja perusteluvollisuuden rikkominen; 3) henkilöstösääntöjen 28 f artiklan tulkintaa (joka on lisäksi ristiriitainen) koskeva oikeudellinen virhe ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomioistuinvalvontaa koskevien perusteiden tulkintaa koskevat oikeudelliset virheet 4) asetuksen N:o 1/58 (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385) 2 artiklan tulkintaa koskeva oikeudellinen virhe

1. Ensimmäinen valitusperuste jakautuu neljään osaan. Ensimmäisessä osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan yleisiin kilpailuihin sovellettavien ”yleisten säännösten” oikeudellista luonnetta (EUVL 2014, C 60 A/1), koska komission mukaan mainituissa säännöksissä vahvistettiin kilpailumenettelyn kulkua koskevia uusia ja erityisiä velvoitteita, joita ei muutettu riidanalaisilla kilpailuilmoituksilla. Komissio väittää ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 7 artiklan 1 kohdan tulkintaa koskevan oikeudellisen virheen katsoessaan, että Euroopan unionin henkilöstövalintatoimistolla (jäljempänä EPSO) ei ole toimivaltaa antaa yleisiä ja abstrakteja sääntöjä sen järjestämiin kilpailuihin sovellettavista kieliä koskevista järjestelyistä. Komission mukaan EPSOlla on tällainen toimivalta. Komissio vetoaa tässä yhteydessä myös perusteluvollisuuden rikkomiseen, siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 57 kohdan lopussa ristiriitaisesti, että EPSOlla on kuitenkin toimivalta arvioida yksittäisten toimielinten tarpeita ja myös kielellisiä tarpeita eri kilpailuja järjestäessään. Komissio väittää ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että yleiset säännökset ovat pelkästään toimia, joilla ilmoitetaan toisen kielen valitsemisperusteet EPSOn järjestämissä kilpailumenettelyissä, sillä komission mukaan näissä säännöksissä vahvistettiin sitä vastoin sitovasti ne perusteet, jotka oikeuttivat kielen valitsemisen. Ensimmäisen valitusperusteen neljännessä osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti riidanalaisten kilpailuilmoitusten luonnetta ja sisältöä siten, että kilpailuilmoituksissa asetettaisiin kieliä koskevan järjestelyn osalta uusia ja erityisiä velvoitteita, ja se on rikkonut siten myös perusteluvollisuutta hylätessään komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen; komission mukaan riidanalaiset kilpailuilmoitukset olivat toimia, joilla pelkästään vahvistettiin yleisiin säännöksiin jo sisältyvät säännökset.

2. Toinen valitusperuste jakautuu kahteen osaan. Komissio vetoaa ensimmäisessä osassa henkilöstösääntöjen 1 d artiklan tulkintaa koskevaan oikeudelliseen virheeseen; mainitun säännöksen mukaan toisen kielen valinnan rajoittaminen ei välttämättä tarkoita syrjintää, vaan voi olla oikeutettua yleisen tavoitteen kuten henkilöstöpolitiikkaan liittyvän yksikön edun perusteella. Toisessa osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut perusteluvelvollisuutta, koska tutkiessaan toisen kielen valintaa koskevan rajoituksen oikeutettavuutta unionin yleinen tuomioistuin on ottanut valituksenalaisessa tuomiossa huomioon ainoastaan kilpailuilmoitukset, vaikka sen olisi pitänyt ottaa huomioon myös yleiset säännökset ja niiden sisältö.
3. Kolmas valitusperuste jakautuu kolmeen osaan. Komissio väittää ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin ei voinut katsoa, tulkitsematta virheellisesti henkilöstösääntöjen 28 f artiklaa, että kielitaitoa koskevat vaatimukset eivät ole osa henkilöstösääntöjen 27 artiklassa tarkoitettua hakijoiden pätevyyttä. Toisessa osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt virheellisesti oman tuomioistuinvalvontansa rajat ja että sen olisi pitänyt rajoittaa arvioimaan ilmeistä arviointivirhettä ja mielivaltaista kohtelua. Kolmannessa osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa rajat arvioidessaan päätöstä olla hyväksymättä kilpailuilmoituksissa ilmoitettujen kolmen kielen (englanti, ranska ja saksa) lisäksi muita kieliä sen sisällön osalta, ja on näin ollen korvannut hallinnon arvioinnin omalla arvioinnillaan.
4. Neljännessä valitusperusteessa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt asetuksen N:o 1/58 2 artiklan tulkintaa koskevan oikeudellisen virheen, koska se on katsonut, että yhteydenpito EPSOn ja hakijoiden välillä kuuluu mainitun säännöksen soveltamisalaan, mistä seuraa, että mahdollisuutta rajoittaa toisen kielen valintaa ei ole. Komission mukaan mahdollisuus asettaa tällainen rajoitus voidaan sitä vastoin johtaa henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 5 ja 6 kohdasta, jota sovelletaan myös yleisen kilpailun hakijoihin.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka SØ- og Handelsretten (Tanska) on esittänyt 7.12.2016 – Ernst & Young P/S v. Konkurrencerådet

(Asia C-633/16)

(2017/C 046/19)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

SØ- og Handelsretten

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ernst & Young P/S

Vastaaja: Konkurrencerådet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Millä perusteilla on arvioitava, sovelletaanko yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen N:o 139/2004⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan mukaista kieltoa (keskittymän etukäteistä toteuttamista koskeva kielto) yrityksen menettelyihin tai toimiin, ja edellyttääkö kyseisessä säännöksessä tarkoitettu toteuttamistoimenpide, että kyseinen toimenpide tosiasiallisesti tai oikeudellisesti on kokonaan tai osittain osa määräysvallan siirtymistä tai keskittymään osallistuvien yritysten jatkuvien toimintojen sulautumista, mikä laukaisee kynnysarvojen ylityksessä ilmoitusvelvollisuuden?
- 2) Voidaanko käsiteltävän asian kohteena olevan kaltaisen yhteistyösopimuksen irtisanomista ennakkoratkaisupyyntöissä kuvattuja vastaavissa olosuhteissa pitää toteuttamistoimenpiteenä, johon sovelletaan neuvoston asetuksen N:o 139/2004 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kieltoa, ja jos voidaan, millä perusteilla asia ratkaistaan?
- 3) Onko toiseen kysymykseen vastaamisen kannalta merkitystä sillä, onko irtisanomisella todellisuudessa ollut kilpailuoikeudellisessa mielessä olennaista vaikutusta markkinoihin?

- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, pyydetään selvennystä siihen, millä perusteilla ja minkä todennäköisyyden asteen mukaan käsiteltävän asian kaltaisessa tapauksessa on arvioitava sitä, onko irtisanomisesta aiheutunut tällaisia markkinavaikutuksia, sen merkitys mukaan lukien, että tällaiset vaikutukset voidaan yhdistää muihin syihin?

(¹) Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EUVL 2004, L 24, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 1 de Pamplona (Espanja) on esittänyt 9.12.2016 – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno Central en Navarra

(Asia C-636/16)

(2017/C 046/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 1 de Pamplona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Wilber López Pastuzano

Vastaaja: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Ennakkoratkaisukysymys

Onko pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY (¹) 12 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle ja sitä tulkitsevalle oikeuskäytännölle, kun niissä ei vahvisteta suojaa koskevien edellytysten soveltamisesta pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen karkottamista vastaan kaikkien karkottamista koskevien hallinnollisten päätösten osalta, riippumatta päätöksen oikeudellisesta luonteesta tai muodosta, vaan rajoitetaan näiden edellytysten soveltamisalaa siten, että ne koskevat vain karkottamisen konkreettista toteuttamistapaa?

(¹) EUVL 2004, L 16, s. 44.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.12.2016 – IPSO v. EKP

(Asia T-713/14) ⁽¹⁾

(EKP — EKP:n henkilöstö — Vuokratyöntekijät — Saman vuokratyöntekijän palvelussuhteen enimmäiskeston rajoittaminen — Kumoamiskanne — Kannekelpoinen toimi — Yksityistä suoraan ja erikseen koskeva toimi — Oikeussuojan tarve — Kanteen nostamisen määräaika — Tutkittavaksi ottaminen — Kantajana olevalle ammattijärjestölle ei ole annettu tietoja eikä sitä ole kuultu — Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)

(2017/C 046/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: International and European Public Services Organisation (IPSO) (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: aluksi B. Ehlers, I. Köpfer ja M. López Torres, sitten B. Ehlers, P. Pfeifhofer ja F. Malfrère, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota 20.5.2014 päivätty EKP:n johtokunnan toimi, jossa rajoitetaan kahteen vuoteen se enimmäiskesto, jonka aikana EKP saa käyttää saman vuokratyöntekijän palvelusuorituksia hallinnollisissa ja sihteeristön tehtävissä, ja toisaalta SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus saada korvaus henkisestä kärsimyksestä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan keskuspankin (EKP) johtokunnan 20.5.2014 päivätty päätös, jossa rajoitetaan kahteen vuoteen se enimmäiskesto, jonka aikana EKP saa käyttää saman vuokratyöntekijän palvelusuorituksia hallinnollisissa ja sihteeristön tehtävissä, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) EKP vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kolme neljäsosaa International and European Public Services Organisationin (IPSO) oikeudenkäyntikuluista. IPSO vastaa neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 431, 1.12.2014.

Kanne 28.11.2016 – Karp v. parlamentti

(Asia T-833/16)

(2017/C 046/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kevin Karp (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajajat N. Lambers ja R. Ben Ammar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin EFDD-ryhmän työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen päätöksen, jolla kantaja luokiteltiin 25.2.2015 tehdyssä parlamentin jäsenten valtuutetun avustajan työsopimuksessa tehtäväryhmään I ja 12.5.2016 tehdyssä työsopimuksessa tehtäväryhmään II;
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan hänelle aiheutunut aineellinen vahinko ja henkinen kärsimys, joita vastaavien korvausten määräksi hän on alustavasti arvioinut 40 888,68 euroa ja 63 323,20 euroa;
- velvoittamaan vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 80 artiklaa on rikottu
 - Kantajan palkkaluokaksi määriteltiin hänen ensimmäisessä työsopimuksessaan yksi tehtäväryhmän I palkkaluokka ja hänelle tarjotussa toisessa työsopimuksessa tehtäväryhmän II alhaisin palkkaluokka. Tehtäväryhmä II kattaa ”Hallinnolliset, avustavat ja muut vastaavat tekniset tehtävät, jotka suoritetaan virkamiesten tai väliaikaisten toimihenkilöiden valvonnassa”, vaikka kantajan hoidettavaksi hänen ensimmäisen ja toisen työsopimuksensa puitteissa annetut työtehtävät olivat suurimmalta osin hallinnollisia ja neuvoa-antavia tehtäviä, kuten kanteen liitteissä osoitetaan.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 artiklaa on rikottu
 - Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 82 artiklassa säädetään, että sopimussuhteinen toimihenkilö otetaan palvelukseen tehtäväryhmään IV jos hän voi osoittaa suorittaneensa tutkinnon, joka vastaa vähintään kolmivuotista yliopistokoulutusta, josta on myönnetty tutkintotodistus tai vastaavantasoisien ammatillisen koulutuksen. Kantaja on suorittanut viisivuotisen yliopistokoulutuksen, josta hänellä on kaksi tutkintotodistusta, ja tämän lisäksi, kun on kyse hänelle tarjotusta toisesta työsopimuksesta, hänellä on Euroopan parlamentista aiempaa työkokemusta, johon liittyvät tehtävät vastaavat niitä tehtäviä, joita hän päätyi suorittamaan.

Kanne 6.12.2016 – Dow Corning and Dow Corning Europe v. komissio

(Asia T-858/16)

(2017/C 046/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti:

Asianosaiset

Kantajat: Dow Corning Corporation (Midland, Michigan, Yhdysvallat) ja Dow Corning Europe (Seneffe, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Verschuur, M. Stroungi ja L. Mélia)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Belgian toteuttamasta ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) 11.1.2016 annetun komission päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös) ⁽¹⁾ 1–4 artiklan
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 2 artiklan 1 kohdan
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä kanneperusteessa vedotaan siihen, että komissio on rikkonut asetuksen 2015/1589 ⁽²⁾ 1 artiklan d alakohtaa, koska se on katsonut virheellisesti ylisuurten voittojen verovapautta koskevan ratkaisun ohjelmaksi ja että se on tehnyt siihen liittyen erilaisia oikeudellisia seikkoja, tosiseikkoja ja arviointia koskevia ilmeisiä virheitä ja perustellut sen riittämättömästi.
- 2) Toisessa kanneperusteessa vedotaan siihen, että komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska se on tehnyt oikeuden sisältöä koskevan virheen ja ilmeisen arviointivirheen tulkitessaan ja soveltaessaan viitejärjestelmää sen arvioimista varten, annetaanko ylisuurten voittojen verovapautta koskevalla ratkaisulla valikoivaa etua.
- 3) Kolmannessa kanneperusteessa vedotaan siihen, että komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa todetessaan virheellisesti, että ylisuurten voittojen verovapautta koskevalla ratkaisulla annetaan valikoivaa etua ja että se on tehnyt siihen liittyen erilaisia tosiseikkoja ja arviointia koskevia ilmeisiä virheitä eikä ole tutkinut asiaa huolellisesti ja puolueettomasti ja perustellut sitä riittävällä tavalla.
- 4) Neljännessä kanneperusteessa vedotaan siihen, että komissio on rikkonut asetuksen 2015/1589 16 artiklaa ja loukannut unionin oikeuden eri periaatteita, koska se on tehnyt oikeuden sisältöä koskevan virheen ja ilmeisen arviointivirheen ja perustellut päätöksen riittämättömästi päättäessään väitetyn tuen luokittelua koskevasta menetelmästä.

⁽¹⁾ Ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), jonka Belgia on toteuttanut, 11.1.2016 annettu komission päätös (EU) 2016/1699 (tiedoksiannettu numerolla C(2015) 9837) (EUVL 2016, L 260, s. 61).

⁽²⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Kanne 5.12.2016 – Nomacorç v. komissio

(Asia T-867/16)

(2017/C 046/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Nomacorç (Thimister Clermont, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Verschuur, M. Stroungi ja L. Mélia)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Belgian toteuttamasta ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) 11.1.2016 annetun komission päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös) ⁽¹⁾ 1-4 artiklan
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 2 artiklan 1 kohdan
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisessä kanneperusteessa vedotaan siihen, että komissio on rikkonut asetuksen 2015/1589 ⁽²⁾ 1 artiklan d alakohtaa, koska se on katsonut virheellisesti ylisuurten voittojen verovapautta koskevan ratkaisun ohjelmaksi ja että se on tehnyt siihen liittyen erilaisia oikeudellisia seikkoja, tosiseikkoja ja arviointia koskevia ilmeisiä virheitä ja perustellut sen riittämättömästi
- 2) Toisessa kanneperusteessa vedotaan siihen, että komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska se on tehnyt oikeuden sisältöä koskevan virheen ja ilmeisen arviointivirheen tulkitessaan ja soveltaessaan viitejärjestelmää sen arvioimista varten, annetaanko ylisuurten voittojen verovapautta koskevalla ratkaisulla valikoivaa etua.
- 3) Kolmannessa kanneperusteessa vedotaan siihen, että komissio on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa todetessaan virheellisesti, että ylisuurten voittojen verovapautta koskevalla ratkaisulla annetaan valikoivaa etua ja että se on tehnyt siihen liittyen erilaisia tosiseikkoja ja arviointia koskevia ilmeisiä virheitä eikä ole tutkinut asiaa huolellisesti ja puolueettomasti ja perustellut sitä riittävällä tavalla.

⁽¹⁾ Ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukiohjelmasta SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), jonka Belgia on toteuttanut, 11.1.2016 annettu komission päätös (EU) 2016/1699 (tiedoksiannettu numerolla C(2015) 9837) (EUVL 2016, L 260, s. 61).

⁽²⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Kanne 9.12.2016 – RA v. tilintarkastustuomioistuin

(Asia T-874/16)

(2017/C 046/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: RA (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 4.3.2016 tehdyn päätöksen olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan AD11 ja
- velvoittaa tilintarkastustuomioistuimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jossa kantaja esittää lainvastaisuusväitteen, joka koskee Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimessa voimassa olevaa ylennysjärjestelmää, joka on pantu täytäntöön ylennyksistä tehdyllä päätöksellä 53-2014, siltä osin kuin kyseinen järjestelmä vaikuttaa nimittävän viranomaisen kykyyn havaita järjestelmällisesti virkamiesten arviointitavassa olevat erot, sellaisena kuin toimielinten eri arvioijat tekevät näitä arviointeja oman subjektiivisen näkemyksensä mukaan.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että 4.3.2016 tehdyssä päätöksessä olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan AD11 rikotaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 45 artiklaa, koska nimittävä viranomainen ei ole vertaillut hänen ansioitaan yhdenvertaiselta ja objektiiviselta perustalta ja keskenään verrattavissa olevia tietolähteitä ja tietoja käyttäen.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että valituksen hylkäävässä vastauksessa esitetyt perustelut tuovat esiin sen, että riidanalaisessa päätöksessä on tehty useita ilmeisiä arviointivirheitä.

Kanne 12.12.2016 – Falcon Technologies International v. komissio

(Asia T-875/16)

(2017/C 046/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Arabiemiirikunnat) (edustajat: asianajajat R. Sciaudone ja G. Arpea)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- määräämään komission ilmaisemaan loppuraportin
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asiassa nostettu kanne kohdistuu komission 14.10.2016 antamaan päätökseen, jolla komissio on hylännyt kantajan uudistetun hakemuksen saada tutustua asiakirjaan ”*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*”.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan rikkomiseen.
 - Kantaja arvostelee ensinnäkin sitä, että asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua taloudellisten etujen käsitettä on sovellettu virheellisesti. Loppuraportista, jonka ICIM on tarkoin jäsennellyn hallinnollisen menettelyn päätteeksi hyväksynyt ilmoitettuihin laitoksiin sovellettavaa täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 920/2013⁽²⁾ noudattaen, ilmenevään arviointiin ei sisälly mitään sellaisia tietoja, joita on perinteisesti pidetty taloudellisina. Joka tapauksessa sitä maineeseen kohdistuvaa vahinkoa, jota loppuraportin ilmaisemisesta väitetään aiheutuvan, ei voida pitää itsessään riittävänä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua poikkeuksen soveltamiseksi. Toiseksi

riidanalaisesta päätöksestä ei ilmene selvästi, eritellysti ja yksiselitteisesti niitä seikkoja, joiden vuoksi komissio on päättänyt katsomaan, että FTI:n oikeudesta tutustua loppuraporttiin aiheutuisi vahinkoa ICIM:lle, eikä siinä myöskään selvitetä, mihin tulokseen on päädytty punnittaessa vastakkain yhtäältä ICIM:n väitettyjä taloudellisia etuja ja toisaalta sen liikekumppanien – kantaja mukaan lukien – intressiä tietää, kuinka luotettavana ja uskottavana ilmoitettua laitosta on pidettävä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ylivoimaisen yleisen edun huomiotta jättämiseen ja asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan loppuosan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen.

— Riidanalainen päätös on kumottava, koska komissio on katsonut, ettei ilmaisemista edellyttävää ylivoimaista yleistä etua eikä toisaalta myöskään muita sellaisia yleisiä etuja, jotka olisi asetettava etusijalle asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa suojattuihin etuihin nähden, ole olemassa. Kantaja katsoo, että loppuraportin olennainen merkitys kansallisissa tuomioistuimissa annettavan oikeussuojan kannalta on tuomiosta komissio v. EnBW⁽³⁾ ilmenevän oikeuskäytännön vastaisesti jätetty huomiotta ja katsomatta ylivoimaiseksi yleiseksi eduksi. Riidanalainen päätös on joka tapauksessa virheellinen myös siksi, ettei kilpailun ja kansanterveyden suojaamiseen liittyviä yleisiä etuja ole pidetty ylivoimaisina.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen.

— Lopuksi kantaja vetoaa siihen, ettei komissio ole arvioinut asianmukaisesti mahdollisuutta sallia loppuraporttiin tutustumisen osittain ja että tämä on suhteellisuusperiaatteen vastaista. Komission tekemästä hallinnollisesta ratkaisusta olisi voitu peittää ne osat, joissa ilmaistaan arkaluonteisia tai objektiivisin perustein salassa pidettäviä tietoja. Mikään ei olisi estänyt valmistamasta loppuraportista ei-luottamuksellista versiota, jonka perusteella olisi mahdollista saada ICIM:n tekemän arvioinnin ymmärtämiseen tarvittavat riittävät tiedot paljastamatta mahdollisia (joskin epätodennäköisiä) liikesalaisuuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Aktiivisia implantoitavia lääkinnällisiä laitteita koskevan neuvoston direktiivin 90/385/ETY ja lääkinnällisistä laitteista annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY mukaisten ilmoitettujen laitosten nimeämisestä ja valvonnasta 24.9.2013 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 920/2013 – ETA:n kannalta merkityksellinen teksti (EUVL 2013, L 253, s. 8).

⁽³⁾ Ks. unionin tuomioistuimen tuomio 27.4.2014, asia C-365/12 P, komissio v. EnBW, 107 kohta.

Kanne 14.12.2016 – HJ v. EMA

(Asia T-881/16)

(2017/C 046/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: HJ (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— velvoittaa vastaajan suorittamaan kantajalle yhden euron symbolisen korvauksen aiheutuneesta aineettomasta vahingosta

— määrää vastaajan poistamaan kantajan henkilöstökansioista 22.7.2015 laaditun muistion ja tämän johdosta vastauksen, jonka kantaja oli liittänyt siihen 23.7.2015

- tarvittaessa kumoamaan sopimusviranomaisen 21.3.2016 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 26.11.2015 esittämä korvausvaatimus ja kumoamaan sopimusviranomaisen 19.10.2016 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan ensin mainittuun päätökseen 20.6.2016 kohdistama valitus
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, jossa se esittää, että käsiteltävässä asiassa täyttyvät edellytykset Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymiselle: moitteenalainen menettely on lainvastainen, aiheutunut vahinko on todellinen ja menettelyn ja väitetyn vahingon välillä vallitsee syy-yhteys. Kantajan mukaan hänen henkilöstökansioonsa kuuluvia asiakirjoja, jotka oli saatettu julkisiksi ja joihin kenellä tahansa Euroopan lääkeviraston toimihenkilöllä on ollut jonkin aikaa pääsy, ei ole käsitelty lojaalisti ja lainmukaisesti vaan käytetty muihin tarkoituksiin kuin ne, joita varten ne oli koottu, ilman että kantaja olisi nimenomaisesti antanut tähän luvan. Tämänkaltaisten arkaluontoisten tietojen julkistaminen on loukannut kantajan integriteettiä ja hänelle on siitä aiheutunut todellista ja pysyvää aineetonta vahinkoa. Kantajan mukaan vahingon on katsottava johtuvan täysin Euroopan lääkeviraston sääntöjenvastaisesta menettelystä.

Kanne 15.12.2016 – Sipral World v. EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)

(Asia T-882/16)

(2017/C 046/28)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Sipral World, SL (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja R. Almaraz Palmero)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentiina)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki "DOLFINA" – EU-tavaramerkkihakemus nro 3 701 828

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.9.2016 asiassa R 1897/2015-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen eli LA DOLFINA S.A:n korvaamaan kaikki unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut sekä toisessa valituslautakunnassa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 15, 42, 51, 75 ja 78 artiklan, luettuina yhdessä asetuksen N:o 2868/95 22 ja 40 säännön kanssa, rikkominen.

Kanne 19.12.2016 – Xiaomi v. EUIPO – Apple (MI PAD)

(Asia T-893/16)

(2017/C 046/29)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Xiaomi, Inc. (Peking, Kiina) (edustajat: asianajajat T. Raab ja C. Tenkhoff)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "MI PAD" – Rekisteröintihakemus nro 12 780 987

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 22.9.2016 asiassa R 363/2016-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 19.12.2016 – Air France v. komissio

(Asia T-894/16)

(2017/C 046/30)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Asianosaiset

Kantaja: Société Air France (Roissy-en-France, Ranska) (edustaja: asianajaja R. Sermier)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontuista SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07), jotka Ranska on myöntänyt Marseille Provencon lentoasemalle ja sitä käyttäville lentoyhtiöille, 20.2.2014 annetun komission päätöksen (EU) 2016/1698 (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 870)
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen virheisiin Bouches-du-Rhône departementin Marseille Provence 2 (MP2) -lentoterminaalille myöntämän tuen osalta. Kantaja katsoo erityisesti, että
 - toimenpide ei ollut täsmällisesti määritettyjen yleistä etua koskevien tavoitteiden mukainen. Riidanalaiseen päätökseen sisältyvää komission arviointia rasittaa sen mukaan perustelujen puutteellisuus, oikeudellinen virhe ja arviointivirhe, joka koskee
 - tavoitetta vastata lentoliikenteen odotettuun kasvuun
 - tavoitetta edistää alueen talouskehitystä,
 - tuki ei ollut välttämätön.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen virheisiin Airport Marketing Services -yhtiön kanssa mainostilan hankinnasta tehdyn sopimuksen osalta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu riidanalaisen päätöksen virheisiin MP2-lentoterminaalin matkustajakohtaisen lentoasemamaksun osalta.

Kanne 13.12.2016 – Toontrack Music AB v. EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)

(Asia T-895/16)

(2017/C 046/31)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Toontrack Music AB (Uumaja, Ruotsi) (edustaja: asianajaja L.E. Ström)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "SUPERIOR DRUMMER" – Rekisteröintihakemus nro 13 945 019

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 3.10.2016 asiassa R 2438/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- velvoittaa EUIPO:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa, 7 artiklan 2 kohtaa ja 62 artiklaa on rikottu.

Kanne 20.12.2016 – Starbucks (HK) v. EUIPO – Now Wireless (nowwireless)

(Asia T-908/16)

(2017/C 046/32)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Starbucks (HK) Ltd (Hongkong) (edustaja: P. Kavanagh, Solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Now Wireless Ltd (Whyteleafe, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "nowwireless" – Rekisteröintihakemus nro 6 782 569

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 17.10.2016 asiassa R 662/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja väiteosaston päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu.

Kanne 28.12.2016 – Winkler v. komissio

(Asia T-916/16)

(2017/C 046/33)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Asianosaiset

Kantaja: Bernd Winkler (Grange, Irlanti) (edustaja: asianajaja A. Kässens)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 30.9.2016 tekemän ratkaisun ja määräämään vastaajan tekemään päätöksen pääoman laskemisesta kantajan hakemuksen kirjaamispäivänä 14.9.2011
- toissijaisesti velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajan eläketilille 19 920,39 euron korvauksen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu menettelyn kohtuullista kestoa koskevan periaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan periaatteen loukkaamiseen sekä tiedotus- ja kuulemisvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen.
 - Kantaja katsoo, että vastaajan epäröinti hänen hakemuksensa käsittelyssä loukkaa kaikkia hyvän hallinnon periaatteita. Hän väittää, että häntä ei ole kuultu ennen kanteen kohteena olevan toimen tekemistä.
 - 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjintäkiellon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen
 - Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että kollegoiden, jotka eivät ole häntä iäkkäämpiä, samankaltaiset hakemukset on käsitelty paljon nopeammin, vaikkei mainittuun erilaiseen kohteluun ole mitään aineellista syytä.
 - 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen
 - Kantaja kritisoi lopuksi sitä, että hänen pääomamäärästään on vähennetty korot, jotka on laskettu hakemuksen jättämisen ja pääoman lopullisen siirtämisen väliseltä ajanjaksolta, mistä hänelle ei ollut ilmoitettu.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI